

Hugo Bouter

Staan bij het kruis van Jezus

'Bij het kruis van Jezus nu stonden Zijn moeder en de zuster van Zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena. Toen nu Jezus Zijn moeder zag, en de discipel die Hij liefhad daarbij zag staan (...)'.

Johannes 19:25-26

Het is van groot belang onze plaats in te nemen bij het kruis van Jezus, te gaan staan aan de voet van het kruis, zoals Maria en Johannes dat deden (Joh. 19:25-26). Er is veel dat wij dan kunnen leren. Wij zien Hem daar in de eerste plaats hangen als de Zondendrager, Die voor onze zonden gestorven is. Hij heeft immers onze zonden gedragen in Zijn lichaam op het hout (1 Petr. 2:24).

Maar op het kruis is Hij ook voor ons tot *zonde* gemaakt, opdat wij zouden worden *gerechtigheid* van God in Hem (zie 2 Kor. 5:21). Het zondeprobleem, het vraagstuk van de macht die de zonde over ons uitoefende, is daar op het kruis definitief tot een oplossing gebracht. Door Christus' offer voor de zonde, is de zonde in het vlees *veroordeeld* (Rom. 8:3). Door het kruis zijn wij dus niet alleen verlost van onze zonden, maar ook van de macht van de zonde. Wij zijn vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood, en wij wandelen nu als gelovigen in de kracht van de Heilige Geest (Rom. 8:2, 4). Ons zondige vlees is in de dood van Christus veroordeeld en het heeft daar voorgoed zijn einde gevonden. De oude mens is met Christus gekruisigd, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet langer slaven van de zonde zouden zijn (Rom. 6:6). Het kruis bepaalt dus in belangrijke mate de positie van de christen.

Bij het kruis leren wij ook dat wij zijn vrijgemaakt van de wet, doordat wij voor de wet gestorven zijn en nu een Ander toebehoren, namelijk Hem die uit de doden is opgewekt (Rom. 7:4-6). Dat betekent niet dat een christen wetteloos is, want hij

staat onder de wet van Christus. De christen is wettelijk aan Christus onderworpen en hij vervult ook de 'wet van Christus' (1 Kor. 9:21; Gal. 6:2). Christus Zélf is onze leefregel geworden en door Zijn Geest stelt Hij ons ook in staat aan deze hoge maatstaf te voldoen. De wet van de Sinaï eiste dat de Israëliet zijn naaste zou liefhebben als zichzelf, maar de wet van Christus – de wet van de liefde – vraagt dat wij onszelf helemaal wegcijferen en dat wij evenals Christus zelfs ons *leven* voor de broeders zullen inzetten (1 Joh. 3:16).

Wanneer wij de Brief aan de Galaten lezen, dan zien wij hoe het kruis onze verhouding (1) tot de wet, (2) tot het eigen zondige vlees en (3) tot de wereld waarin wij leven fundamenteel heeft veranderd (Gal. 2:19-20; 5:24; 6:14). Wij zijn aan *de wet* gestorven om voor God te leven. Wij hebben *het vlees* met de hartstochten en de begeerten gekruisigd. De gelovige is ook voor *de wereld* gekruisigd, want het kruis betekende de veroordeling van de wereld en van de machten die de wereld beheersen (Joh. 12:31; 16:11; Kol. 2:14-15).

Door het kruis is tevens de grondslag gelegd voor de verzoening, niet alleen van Gods kinderen, maar van *alle dingen* (echter niet: alle ménsen) in de hemelen en op de aarde (Kol. 1:20-22). De schepping zal tot God worden teruggebracht door het bloed van Christus' kruis.

